

עין משפט
גזירה

קלא א מיי פיה מלג
טובלת מו ס' ו
וקיג מלג כלס ס' ג
קלב ב מיי גל כלס ס
כלס ג
קלג ג ד מיי פיי מו
מרושת הלסס [ד] ה
קלד ה סס כלסס י:

מוסף תוספות

א. מכל והולכת אשר יאכל
ואכיל חרתי שהיא תלויה על
בפסח. מוס' ה"א"ש. אבל
הוא הדין תמיד בה פסח
טובא לא מיייר בפסח. מוס'
שקל. ב. וטמאה. מוס'
ה"א"ש. ג. וטמאה. מוס'
ה"א"ש. ד. ודין תלויה היא
אני מודה במישרה. מוס'
טמאה. דבלל מקום אמרין.
ה. דהא דקרי לה תלויה
שני דהולין אותה לא אובליג
וכו. מוס' ה"א"ש. ו. דהא
דקאמר לא שורפין ר' אלעזר
שאני חייב לשרפה אבל
דאי יכיל לשרפה אם יצא.
מוס' ר"פ. ח. גבי ערלה
וכלא הברס. מוס' ר"פ.
ט. כגון יין שאני ר' אלעזר
להלקח. סס. י. וזלף הינו
כמו קבורה. מוס' ה"א"ש.
י. ומוחלן דרשו
האחרונים מנהג בדרין ביורה
כדרישין שלף תוא התיקה
תחת הבישול. פ' ה"רין.

רבינו הגנאל

ת"ל מכל האוכל אשר יאכל
אובליג ומשקין מטמאין
מאור כל חרס ואין כלס
מטמאין מאור כל חרס. ואי
ס"ד דאמרין כפאן דמלי
שרפס דמי. הא קא נני
שרפס כליס אמאי לא
טמא. אלא כלי לא מטמא
הכלס מאור כלי חרס ש
דלס אמרין כפאן דמלי
שרפס דמי. ואחרי כ
הדיבס הללו הורנו למשנתו
ואמרין כו סהדא דמי פסח
אפסח. ח' במחני כו סהד
ר' יוסי על התלויה ועל
הטמאה חולקין. ר' אלעזר
אמר תשרף זו בעצמה לו
בעצמה. ור' יוסי אמר
שיתקן אותה. איש תורתי
אמר ר' יוסי אין תרין דומה
כ לראיה כו עד אלא יהא
שרוף אפילו תלויה עם
הטמאה שפא יבוא אליהו
ישרתה. פ' התלויה. ומנח
משנתה. ח' משקין. ודמני
שורפין התלויה הטמאה
ידרו דברי יהושע. ובימיא
תקנה אבל יהא שרוף
אפילו תלויה וטמאה כאחת
שפא יבוא אליהו וישרתה ר'
יוסי היא אליבא דר' יהושע.
ומשקין ויהא ר' יוסי היא.
דקמי במחני כו ר' יהושע
אמר התלויה הטמאה
שיתקן כאחת ואין מוקפת
לה לבייחא כו שיתדורו
בימיא חילוף במשנת.
דמיא אבל יהא שרוף
אפילו תלויה עם הטמאה.
ושנינ חכי קאמר ליה ר' יוסי
לר' מאיר. לדידי אפילו תלויה
אפילו תלויה שורפין. אלא
אפילו ר' שמעון אליבא דר'
יהושע דמיקל. לא מיקל אורח
בתלויה וטמאה. אבל תלויה
וטמאה לא שרפין. ר' יוסי
ב' תימא ימיר תרומה אפסח
משי. איך אתה שונה שר'
יהושע אומר שנים כאחת.

ב:

מ"א אמר ר' יהושע שתייה באחת רומניה חבית. אומר ר"י ה
ללא משי פסח שאני א' דמשמע ליה דפסח לא מעלה ולא מוריד
מדשי בתלויה² ואסר כטוהרות² א"כ מה שהיא תלויה היא טעם² :
הא ר' שמעון אליבא דר' יהושע. מימה לר"י לר' שמעון כיון דשרי
תלויה לטמא ציד א"כ שרי

לשרפו ואמאי קריליה תלויה² דתלויה
היינו לא אובליג ולא שורפין וי"ל
דמלויה לר"ש היינו דלא ממינ
לשרפו² : ר"א ר' יו"א. אף על
גז דמוריה טמאה שרפיה שון
דמסקין צפ' בתרא דממורה ר'
ג. הלאו לשרפיה שרפס הלאו
לקצורה קצורה² והוא דרין צכי
האי וזוגא הולא ורלאו לזילוף² : ש'
אין

שנפסל במבול יום שמדולקין אותו בנר שנמטא בממא מת זה פסול וזה טמא
אף אנו מודים בתרומה שנמטא בולד הטמאה ששורפין אותה עם התרומה
שנמטא באב הטמאה אבל היאך נשרוף אפילו תלויה עם הטמאה שמה יבא
אליה ויטהרם ומשני היא ר"ש ואליבא דר' יהושע הא ר' יוסי ואליבא דר'
יהושע² דתניא י"ד שחל להיות בשבת כמערין את הכל מולפני השבת ושורפין
תרומת ממאות תלויות וטהורה דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר הורה בפני
עצמה תלויה בפני עצמה וטמאה בפני עצמה אמר ר"ש לא נחלקו ר' אלעזר
ור' יהושע על הטהורה ועל הטמאה שאין שורפין על התלויה ועל הטהורה
ששורפין על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אלעזר אומר תישרף
זו בעצמה וזו בעצמה ור' יהושע אומר שתייה כאחת והיא מנתנית ר' יוסי היא
חכי קאמר ר' יוסי לר' מאיר אליבא דר' ואלבא דר' יהושע דר' חנינא רמי תרומה
תלויה וטמאה אבל כטהורה וטמאה לא רבי ור' יוסי ב'ר' חנינא רמי תרומה
אפסחה ומשני מי אמר ר' יהושע שתייה כאחת ורבינו ר' חבית של תרומה
שנולד בה פסח טמאה רבי אלעזר אומר אם היתה מונחת במקום התורפה
יניחנה במקום המוצנע ואם היתה מגולה יכסנה רבי יהושע אומר אם היתה מונח'
במקום המוצנע יניחנה במקום התורפה ואם היתה מכוסה יגלה גרמא אין
בדיים לא ומשני היא רבי שמעון אליבא דר' יהושע הא ר' יוסי אליבא דר'
יהושע ר' אלעזר רמי תרומה וטמאה ומשני מי אמר ר' יהושע גרמא אין
בדיים א' ורבינו ר' חבית של תרומה שנשברה בנת העלוונה ותחתיה חולין
ממאין מודה ר' אלעזר² (לר') יהושע שאם יוכל להציל כמנה רביעית בטהרה
יציל ואם לאו ר' אלעזר אומר תרד וטמא ואל יטמאה ביד ר' יהושע אומר
יטמאה ביד ומשני שאני התם דאיכא הפסד חולין מתקוף לה רבא מתני' נמי
איכא הפסד עצים א"ל אביי² להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו
ומנא תירמא דלהפסד מרובה חששו ולהפסד מועט לא חששו דתניא ר' חבית
של שמן תרומה שנשברה בנת העלוונה ובתחתונה חולין מטמאין מודה ר'
אלעזר לר' יהושע שאם יוכל להציל כמנה רביעית בטהרה יציל ואם לאו
תרד וטמא ואל יטמאה ביד ר' מ"ש שמן דראוי להדליק יין נמו ראוי לזילוף
וכ"ת זילוף לאו מילתא היא והאמר שמואל משום ר' חייא שותין מלוג בסלע
ומולפין מלוג בשתיים בחדש והא ראוי לישנו² אתי ביה לדיי תקלה שמן נמי
אתי ביה לדיי תקלה דרמי ליה בכלי מאוס יין נמי רמי ליה בכלי מאוס לזילוף
אף בעי ליה בכלי מאוס רמי ליה² ותקלה עצמה נבאי היא דתניא חבית של יין
של תרומה שנמטא ב"ש אומרים תשפך² חבל גזא הלל אומרים תעשה
זילוף אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי אני אכריע בשדה תשפך חבל בבית
תעשה זילוף איכא דאמרי בחדש תשפך חבל בישן תעשה זילוף אמרו לו
אין

נמי איכא הפסד עיס. ואמאי קאמר רבי יוסי איכא דרבי יהושע דלא:
תרד ותטמא ולקמן [כאן] פריך מודה רבי יהושע לרבי אלעזר נעזי ליה. מכל מקום טמאה גבי שמן דתלויה מודו שלא תעשה
בדיים משום הפסד חולין דשמין חולין שנעמד תרומה צהן יאסרו לכהן ולרז משום טמאה דתורמה משום דהפסד מועט היא
דמפרס דראוי להדליק: לאו מילפא היא. לא משיג והרי הפסדו: שושין מלוג שנמכר כסלע ומולפין מלוג הנמכר בשמים נוח
לקנות לוג בשמי סלעים לזילוף מלקיותו לשמיג ומי שאינו עשיר יקח יין זול לשמייתו לוג כסלע ויין ציורף לזילוף: כהנא. דאין ריחו
נודף ואין ראוי לזילוף: אסי ציה לני פקלה. אם שהינו אללו עם שרפיה ויין פקלה יוש. וצריך שיציל לו ריחו
טוב וצכני מאוס רמי ליה בתמיה: ופקלה עמסה. אי חשישין לה ואסור להסויי אי לא תנאי היא: שפך חבלו. לשון חבילה כלומר
תשפך יחד ולא לזוף דילמא דלמנף קלי קלי אפי צו ציוס אחי למשמייה: צדשה שפך חבלו. לשון חבילה כלומר
שיצאנה צבית לזלפו דלדכסי אחי ציה לדיי תקלה: ואיכא דאמרי. לשהיה מועטת (לא חשישין) כי היא מן השדה לבית לא
חשישין אלא צדשה שפך חבלו כו' (ג) אמר רבי ישמעאל צדשי יוסי. כמה שנים אחר צית הלל וצ"ש היה: אמרו לו. צין דורו:

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

פ"ג וסמך ליה מכל האוכל. כלומר האי כל אשר צרכו שאמרתי
לך צרכו אמרתי לך ואי כמאן דמלי טומאה חשיב ליה לחילוף נמנא
טומאה נוגעת צבבו של כלי שטרף וכלי שטרף מטמא מגבו אלא שמע
מינה כל אשר צרכו יטמא מחמת כלי הוא דמטמא ואשמעין קרא
דאובליג ומשקין הוא דמקבלי טומאה

מוגד הטומאה אכל ליה לא. ומהאי
פירוקא נפקא לן צבל דוכתא הא
דאשקחן דאין כלי ראשון מטמא כלי
דאין אובליג ומשקין מטמאין כלי
כדליף לעיל² מקי' וחדס נמי שאני
אז הטומאה כגון נוגע בטומאת
צבלה וצטרף לא מטמא כלי כדמצי
והנוגע צבבלת יטמא ולא כדמי
כגוס צבדיס אכל גבי נטא צבדי
הכמוז היא בטומאת משא שמטמא

אדם לטמא צבדיס שעליו צשעת משא
ולא צבדיס הנצאן לאמר כמאן אלמא
היא הטומאה ולא מטמא כלי מוח
מטמא מת שהוא אז הטומאה וכן
אדם לא מנינו לו טומאה צבל המורה
אלא מאז הטומאה כגון ע"י שך
ונבלה וצשעת זרע ועל ידי שך
ומעיימותו ומדכסו ועל ידי נדה
ומעיימותה ומדכסה וע"י טמא מת:

שפיסן כחאס. תלויה וטמאה
צבצמן צפסח: ומינסו כו'. וקמתי
היאך ישרף אפילו תלויה עם
הטמאה: מהני ר' שמעון היא
ואלינא דרבי יהושע. וצרימא רבי
יוסי אמרה דקמתי אמר ר' יוסי אין
הגדון כו' ולקמן פריך והא מתני' ר'
אינה היא המדה: ושורפין תרומה
טלויה וטמאה ועטורה. הכל צידה.
ר' מאיר לטעמיה דלמר מדצרייה
למדנו ששורפין תרומה טהורה עם
הטמאה ופסח: ה"ג לא נחלקו רבי
אלעזר ורבי ישמעאל על טהורה ועל
טמאה שאין שורפין על הטלויה ועל
הטהורה ששורפין. דהואיל ולא
החוקק טומאה אין נראה כמטמא
צדיים: על מה נחלקו על הטלויה
ועל הטמאה. דהואיל ואין לה
טומאה ודלתי היא טמא צבדיס
לר' אלעזר ור' יהושע סבר כיון
דמלויה היא אי אמה שפך חבל כיון
שמירטה: רמי פרוסה אפסחא.
מורי אמר יהושע שפיסן כחאס.

דמותר לטמא תלויה צדיים: צדיים
לא. ואע"ג דתלויה היא: פא.
דקמי צדיים לא ר' יוסי היא ואלינא
דר' יהושע דרבי תלויה תפסחה
נמי הכי אמר ואין היאך שרף
אפילו תלויה עם הטמאה: מהני

לא נגע (ע"ל טו). במקום התורפה. שקי (סו) במקום הגלג וזו טמאה
מחסי על שמיטה. ועמא מפרכ צבצרות (גל). אח שמרתי מיומתי. שמיס נמשעת אחת טהורה ואחת תלויה. ואמר רמא
עבד לה שמוק (ע"ל טו). ר' יהושע אומר. מנכשו אינה ראויה לבלע שנת טמאה היא. אלא לזוף שנת טהורה וטמא
לבהיה. סלקי יגלה ומעמא וסאס ראויה לזלוף (בבבב טו). יניחנה במקום התורפה. כלומר אם רלס יכיל גרוס לא טמאה.
דקמרי יס אל למרות. ומרומתי כמי (ע"ל טו). ששברה בנת העלוונה. היינו צדשה של נת שקרין מייחיי צושטיבס
מכס (ע"ל טו). מודה ר"י ר' יהושע. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
סוק קלנז בו פוסי צדיעמי. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
אין לה תקנה (ע"ל טו). יציל. ולא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף אח תרומה שנת טמאה כין ופסחוי אפי' שצין
כו קדי מננה לזכס ופסחסי. לא מנמתינה לה למרותה משום הלל חולין (ע"ל טו). ואם לאו. אלא ילזוף שנת טהורה וטמא
לעמלה חלף טלה. כו נחלקו ר"י ור' יהושע. דר"י אומר תרד וטמאה. מללו פסחוי חילוף (ע"ל טו). אפי' יצטרפס חילוף דעד
תפסח חו חו ליה צימי טמאה וספסח לא חו למדי (ע"ל טו). ר' יוסי אמר. לא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף חילוף
(ע"ל טו). ר' יהושע אומר יטמאהו. כין דוספס חלוצי (ע"ל טו). לדיי תקלה. שיתקן ואפי' שצין (ע"ל טו).

לא נגע (ע"ל טו). במקום התורפה. שקי (סו) במקום הגלג וזו טמאה
מחסי על שמיטה. ועמא מפרכ צבצרות (גל). אח שמרתי מיומתי. שמיס נמשעת אחת טהורה ואחת תלויה. ואמר רמא
עבד לה שמוק (ע"ל טו). ר' יהושע אומר. מנכשו אינה ראויה לבלע שנת טמאה היא. אלא לזוף שנת טהורה וטמא
לבהיה. סלקי יגלה ומעמא וסאס ראויה לזלוף (בבבב טו). יניחנה במקום התורפה. כלומר אם רלס יכיל גרוס לא טמאה.
דקמרי יס אל למרות. ומרומתי כמי (ע"ל טו). ששברה בנת העלוונה. היינו צדשה של נת שקרין מייחיי צושטיבס
מכס (ע"ל טו). מודה ר"י ר' יהושע. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
סוק קלנז בו פוסי צדיעמי. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
אין לה תקנה (ע"ל טו). יציל. ולא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף אח תרומה שנת טמאה כין ופסחוי אפי' שצין
כו קדי מננה לזכס ופסחסי. לא מנמתינה לה למרותה משום הלל חולין (ע"ל טו). ואם לאו. אלא ילזוף שנת טהורה וטמא
לעמלה חלף טלה. כו נחלקו ר"י ור' יהושע. דר"י אומר תרד וטמאה. מללו פסחוי חילוף (ע"ל טו). אפי' יצטרפס חילוף דעד
תפסח חו חו ליה צימי טמאה וספסח לא חו למדי (ע"ל טו). ר' יוסי אמר. לא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף חילוף
(ע"ל טו). ר' יהושע אומר יטמאהו. כין דוספס חלוצי (ע"ל טו). לדיי תקלה. שיתקן ואפי' שצין (ע"ל טו).

לא נגע (ע"ל טו). במקום התורפה. שקי (סו) במקום הגלג וזו טמאה
מחסי על שמיטה. ועמא מפרכ צבצרות (גל). אח שמרתי מיומתי. שמיס נמשעת אחת טהורה ואחת תלויה. ואמר רמא
עבד לה שמוק (ע"ל טו). ר' יהושע אומר. מנכשו אינה ראויה לבלע שנת טמאה היא. אלא לזוף שנת טהורה וטמא
לבהיה. סלקי יגלה ומעמא וסאס ראויה לזלוף (בבבב טו). יניחנה במקום התורפה. כלומר אם רלס יכיל גרוס לא טמאה.
דקמרי יס אל למרות. ומרומתי כמי (ע"ל טו). ששברה בנת העלוונה. היינו צדשה של נת שקרין מייחיי צושטיבס
מכס (ע"ל טו). מודה ר"י ר' יהושע. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
סוק קלנז בו פוסי צדיעמי. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
אין לה תקנה (ע"ל טו). יציל. ולא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף אח תרומה שנת טמאה כין ופסחוי אפי' שצין
כו קדי מננה לזכס ופסחסי. לא מנמתינה לה למרותה משום הלל חולין (ע"ל טו). ואם לאו. אלא ילזוף שנת טהורה וטמא
לעמלה חלף טלה. כו נחלקו ר"י ור' יהושע. דר"י אומר תרד וטמאה. מללו פסחוי חילוף (ע"ל טו). אפי' יצטרפס חילוף דעד
תפסח חו חו ליה צימי טמאה וספסח לא חו למדי (ע"ל טו). ר' יוסי אמר. לא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף חילוף
(ע"ל טו). ר' יהושע אומר יטמאהו. כין דוספס חלוצי (ע"ל טו). לדיי תקלה. שיתקן ואפי' שצין (ע"ל טו).

לא נגע (ע"ל טו). במקום התורפה. שקי (סו) במקום הגלג וזו טמאה
מחסי על שמיטה. ועמא מפרכ צבצרות (גל). אח שמרתי מיומתי. שמיס נמשעת אחת טהורה ואחת תלויה. ואמר רמא
עבד לה שמוק (ע"ל טו). ר' יהושע אומר. מנכשו אינה ראויה לבלע שנת טמאה היא. אלא לזוף שנת טהורה וטמא
לבהיה. סלקי יגלה ומעמא וסאס ראויה לזלוף (בבבב טו). יניחנה במקום התורפה. כלומר אם רלס יכיל גרוס לא טמאה.
דקמרי יס אל למרות. ומרומתי כמי (ע"ל טו). ששברה בנת העלוונה. היינו צדשה של נת שקרין מייחיי צושטיבס
מכס (ע"ל טו). מודה ר"י ר' יהושע. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
סוק קלנז בו פוסי צדיעמי. יצל ואפי' שצין כו וכן כן תפול תרומה לתוך חילוף וכן הכל לזכיר. לפי שתרומה טמאה
אין לה תקנה (ע"ל טו). יציל. ולא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף אח תרומה שנת טמאה כין ופסחוי אפי' שצין
כו קדי מננה לזכס ופסחסי. לא מנמתינה לה למרותה משום הלל חולין (ע"ל טו). ואם לאו. אלא ילזוף שנת טהורה וטמא
לעמלה חלף טלה. כו נחלקו ר"י ור' יהושע. דר"י אומר תרד וטמאה. מללו פסחוי חילוף (ע"ל טו). אפי' יצטרפס חילוף דעד
תפסח חו חו ליה צימי טמאה וספסח לא חו למדי (ע"ל טו). ר' יוסי אמר. לא יקבלה כללס טמאה ימי לזלף חילוף
(ע"ל טו). ר' יהושע אומר יטמאהו. כין דוספס חלוצי (ע"ל טו). לדיי תקלה. שיתקן ואפי' שצין (ע"ל טו).

